

Magyar Labdarúgó Szövetség
Budapesti Igazgatóság

95 éves a BLSZ 1926 - 2021

Bevezető

Kilencvenöt év nem túl kerek jubileum, és nem is igényel nagy „ünnepségsorozatot”, de olyan évforduló, amikor érdemes egy kicsit megállni, visszatekinteni a már majdnem egy évszázadra, a BLSZ (ma hivatalosan Budapesti Igazgatóság) majd egy évszázados életére. A 2021-es év zárásaként ezzel a kis kiadvánnyal próbáltunk fontosabb pillanatokot, érdekesebb eseményeket felidézni ebből a 95 évből.

1926-ban a magyar labdarúgás legnagyobb dilemmája a profizmus volt. A sportágat a főváros dominanciája jellemezte. Az I. osztályt budapesti csapatok alkották, igaz az MLSZ kiírása szerint a vidék legjobbjá megmérkőzhetett az I. osztály bajnokával az „országos bajnoki címért”, de erre csak ritkán került sor, és akkor is minden esetben a fővárosi csapat győzött.

A profi-amatőr ellentét feloldását a Professzionális Labdarúgók Szövetsége létrehozása jelentette. A fővárosi amatőr egyesületek, egy pillanatra egyedül maradtak. Irányításukra új szövetséget kellett létrehozni, ez lett a BLSZ. És itt nem tévedésből maradt ki az „A” betű. 1926. szeptember 20-án a közgyűlés Budapesti Labdarúgók Szövetsége néven alakította meg a szervezetet. Hogy végül BLASZ lett belőle, az az MLSZ 1927-es alapszabály módosításának és a májusi belügyminisztériumi jóváhagyásnak a következménye lett, amely csak alszövetségként engedte nyilvántartásba venni a budapesti, a profi és valamennyi vidéki szövetséget is.

A szövetség jogi státusza sokszor változott a 95 év alatt, volt Budapesti Kerület, volt Budapesti Társadalmi Szövetség, és ma MLSZ Budapesti Igazgatóság. A benne lévők lelkesedése, akarata, a „blasz” futballvilága viszont folyamatos és töretlen maradt. A „blasz” a „blsz” rövidítés a köznyelv, sőt az irodalmi nyelv része lett. Annak az egyedi, sajátos futball világnak a jelzőjeként, amit a főváros amatőr labdarúgása jelent.

Lovász Tamás István
MLSZ Budapesti Igazgató

Zsarnóczy János dr., az amatőr futball vezére

Az 1920-as években háború dúlt az országos, és ezzel együtt a budapesti futball berkekben is. A fő problémát a pénz, a labdarúgás rejtett profizmus-a jelentette. Voltak tehetősebb egyesületek és voltak – nyilván többen – a „szegények”. Egyre erődösödött a vélemény, a profik és amatőrök elkülönítésének szükségességéről. Sok vita, veszekedés után 1926. július 27-én megalakult a profi szövetség. Már akkor megállapodtak, hogy rövidesen létrehozzák az amatőr szövetséget is. Abban is egyességre jutottak, hogy mindkét szövetség az MLSZ fennhatósága alá fog tartozni. 1926 szeptember 20-án megalakult a fővárosi amatőr egyesületeket irányító Budapesti Labdarúgók Alszövetsége (BLASZ) is. Az amatőrök táborának élharcosa dr. Zsarnóczy János volt, aki óriási szerepet vállalt az amatőrök elképzeléseinek sikerre vitelében.

Zsarnóczy János 1893-ban született Budapesten. Korán elkötelezte magát a sport mellett. Tizennégy évesen már a BEAC tagja volt, majd 1908-ban (15 évesen) a MAC-ba igazolt. Több sportágat is kipróbált, de legjobban a labdarúgáshoz vonzódott. Játékosként nem tartozott az igazán tehetsé-

gesek közé, s nem tudott maradandót alkotni. Elvégezte a „futball-bírói” képzést, és bíraskodással folytatta a futballpályán. Ezen a területen már sikeresebb volt, 1925–1927 között első osztályú mérkőzéseket is vezetett. Miután a civil élet több területén fontos vezetői pozíciókba került, később csak alacsonyabb osztályú meccseken működött.

1926-ban a BLASZ első elnökének választották és ezt a funkciót 1937-ig töltötte be. Ekkor lemondott, de 1939-ben rövid időre ismét elvállalta az elnöki posztot, ám néhány hónap után lemondott, mivel nem tudott azonosulni az MLSZ élére kinevezett kormánybiztos által képviselt irányvonalal. Ezzel párhuzamosan elnöke volt a 20-as években megalakult MOVE (Magyar Or-

dr. Zsarnóczy János

szágos Véderő Egylet) Labdarúgó Ligának is. Újabb kitüntető elismerést jelentett számára, hogy megválasztották az MLSZ ügyvezető alelnökének.

A labdarúgáson kívül is megbecsült, elismert ember volt. 1927-ben felvették a Magyar Máltai Lovagrendbe. 1938-ban, már mit mester lovag, az egyik fő szervezője volt a Máltai Lovagrend Budapesten megrendezett Világkongresszusának. 1939-ben Horthy Miklós kormányzó „a magyar királyi miniszterelnök előterjesztésre dr. Zsarnóczay János magyar királyi tanácsosnak közérdekű hasznos szolgálata elismerésül a Magyar Érdemrend tisztí keresztjét adományozta”.

Sportszereteten, és sportvezetői szakértelmén túl Zsarnóczay művelt, konzervatív, nemzeti érzelmű ember volt. Ügyvédi szakvizsgáját 1941-ben tette le, és a következő években ügyvédként dolgozott. Nyíltszívű, szókimondó, egyenes jelleme miatt ellenfeleivel sok konfliktusa akadt pályáján. A háború utáni változásokat nehezen viselte. Ügyvédi munkájában is támadások érték, melynek következtében 1946. július 10-től felfüggesztették ügyvédi működéséből.

Mindezek felőrölték idegrendszerét és 1946. augusztus 24-én, Árnas utca 80. szám alatti házában felakasztotta magát. A budapesti amatőr futball első, kiváló vezetőjének élete tragikus körülmények között fejeződött be.

Plakett a 10 éves évfordulóra

1935-ös közgyűlés
Zsarnóczay elnök-
letével

A magyar kézilabda is a BLASZ-ból indult hódító útjára

A főváros labdarúgó-szövetsége megalakulása óta élen járt a sportinnovációban, az újítások, új sportágak, vagy éppen szakágak felkarolásában. Nagyszerű példa erre, hogy Magyarországon a kézilabda is a hajdani BLASZ-ból

indult hódító útjára, a majdani (nagy-pályás, női) világbajnoki cím, olimpiai ezüst-érem felé.

A szabályok akkor kerültek hazánkba, amikor a kézilabdával kétségtelenül sok rokon vonást mutató, cseh eredetű hazenával szembeni elégedetlenség ki-robbant. A már működő, hazenázó csapatok egy része azt a játékot túlságosan bonyolultnak tartotta. A futballt alig pártoló iskolákban is igény alakult ki a kézzel űzött szabadtéri sportjátékra, amire az ekkor még egyszerűen handballnak nevezett játék kínált választ.

Adva voltak a hazenánál kötetlenebb játékok, egyszerűbb szabályrendszert igénylő, kész csapatok. Adva voltak az évek óta kísérletező iskolák, a lelkes testnevelők. Adva voltak a lefordított szabályok és adva volt a Budapesti Labdarúgó Alsözvetség, amely érthető okokból közelebb érezte magához a labdarúgópályán, kézzel űzött játékot, mint a kispályás, háromudvaros, bonyolult hazenát.

Magyarországon az első olyan kézilabda-mérkőzést, amelyen magyar csapatok álltak egymással szemben, 1927 májusában játszották, a mai Illovszky Stadion helyén, az angyalföldi Tarnai réten. Az UTE és a VI. ker. SC találkozója jelentette a sportág hazai premierjét. Az eredmény 2:2 volt. Az

A „csak” kézilabda mérkőzéseket azért szerényebb érdeklődés kísérte – például a BEAC pályáján (Fotó: Fortepan/Magyar Rendőr)

újpestiek góljait a sportpályafutását futballistaként, a Nemzeti SC-ben kezdő, az 1932-es, los angelesi olimpián a vízilabda-csapat tagjaként aranyérmes nyerő Németh „Jamesz”, valamint a sportág első éveinek egyik legjelentősebb alakja, Cséfy Sándor, a kerületiekét pedig egy Hebhardt nevű játékos dobta. 1927 őszén, a BLASZ tanácsülésén hangzott el Lénárt Ernő főtitkár bejelentése a budapesti kézilabdázó csapatok befogadásáról. A BLASZ Tanácsa megválasztotta az ideiglenes Kézilabda Bizottságot. A bizottság feladata a tavaszi közgyűlés napirendjére tűzött Kézilabda Alosztály vezetősége és bizottságai – intéző-, fegyelmi-, bíráló-bizottság – választásának előkészítése és a közbeeső időben a kézilabdázók ügyeinek intézése volt.

A BLASZ, Hámos Nándort bízta meg a kézilabda alosztály vezetésével. A még 1927 őszén kiírt, kísérleti bajnokságot (1928 tavaszán) a Vívó és Atlétikai Club (VAC) nyerte meg, a második helyen a VI. ker. TK, harmadik helyen az Elektromos végzett. A női csapatok legjobbjai a VI. ker. TK együttese lett.

A BLASZ igyekezett népszerűsíteni is az új sportágot. Debrecenben, Veszprémben, és Gyöngyösön is rendezett bemutató mérkőzéseket, és 1928. október 7-én már nemzetközi mérkőzés is szerepelt a kézilabdások műsorán. A BLASZ osztrák női válogatottat hívta meg Budapestre, s az osztrák lányok nagy fölényrel, 11:1 arányban győztek a magyar válogatott ellen. A BLASZ fennhatósága alatt 1933-ig volt a kézilabda „gazdája”. Az úttörő munkát elvégezte, s átadta az irányítást a Magyar Kézilabdázó Egyesületek Szövetségének.

A labdarúgópályákon azt mondanánk, igazi vonalkapus... A később a labdarúgásra váltó nők közül sokan a kézilabdával kezdték sportpályafutásukat. Az első „igazi” női labdarúgó-csapat is a nagypályás kézilabdázókból verbuvált alakulat volt, amely az Elektromos kölyökkfutballistáival játszott, 1946. július 6-án, a Vasas–Ferencváros NB I-es bajnoki labdarúgó-mérkőzés után (Fotó: Fortepan/Kovács Márton Ernő)

Zsánerkép – igaz, csak kilenc játékosal – az újpesti kézilabda-csapatról. A frizurák, a mosolyok tökéletesek, a nadrágok a fotóhoz igazodnak, a cipők viszont aligha ideálisak a játékhoz (Fotó: Fortepan/Somló Cecília)

A BLASZ „gyermeke” az újoncok bajnoksága is

Budapest labdarúgó-szövetsége, megalakulás óta élen jár a különböző innovációkban, az új ötletek, elképzelések felkarolásában.

A kedvelt fővárosi esti lap, a 8 Órai Újság munkatársa 1934. október 13-án kereste meg Lénárt Ernőt, a BLASZ főtítkárát: – *A Budapesti Labdarúgó Alsövetség mindenkor reform párti volt, ha úgy találta, hogy az újítás üdvös és a sport érdekeinek megfelelő, de sohasem határoztunk elhamarkodottan, hanem előbb átgondoltuk, sőt gyakran kísérleti úton is kipróbáltuk a terv jó vagy rossz voltát. Sportpolitikával vádolnak bennünket, vagyis azzal, hogy háttérbe szorítjuk a sportolók érdekeit hatalmi kérdések miatt. Ez nem felel a valóságot. A BLASZ volt az, amely a labdarúgó sport legfontosabb vívmányait szóvá tette és azokat keresztül is vitte. Így mi voltunk azok, akik először felvetettük és meg is teremtettük az anya- és leány kapcsolatot az amatőr- és professzionista egyesületek között és így nagy lépéssel juttattuk közelebb a labdarúgást a „rabszolgaság” megszüntetéséhez. Ugyancsak a BLASZ-nak köszönhető az „újoncbajnokság” is, amely, bár a szövetségnek nagy anyagi és erkölcsi áldozatába került, de megérte azt, mert az első komoly és eredményes lépés volt, amely az utánpótlás kérdésének megoldásához vezet. Az ötödosztályú mérkőzések gondolata és kivitele szintén a BLASZ-nak köszönhető,*

Újoncválogatottak, 1933-ban, az MTK pályáján. A kép jobb oldalán Izsák Károly, vagy, ahogy a futballpályákon mindenki ismerte, Zsazsa bácsi. A neves játékosfelfedező és edzőtől balra a negyedik Saroveczky Gyula, aki a Vasasban lett NB I-es játékos (majd a tenisz-szövetség főtítkára), bal oldalt a labdával pedig a fradista Sárosi III Béla

tehát a mi „sportpolitikánk” az, amely egész sereg új játékost juttatott komoly fejlődési lehetőséghez – mesélte Lénárt a BLASZ innovatív filozófiájáról, amelyben kitüntetett szerepet kapott a kölyökbajnokságnak is nevezett újoncbajnokság.

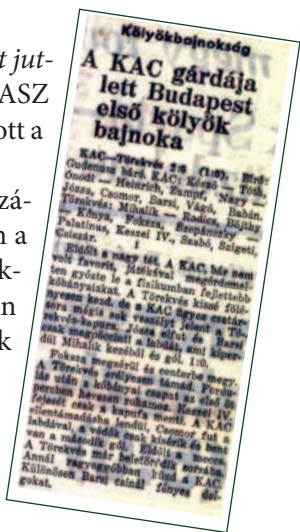
A harmincas évek elején szinte valamennyi egyesület számára súlyos gondot jelentett az utánpótlás-nevelés, hiszen a szűkös anyagi helyzet nem tette lehetővé az amatőrkluboknak az átigazolást. Ám egy nagyszerű kezdeményezés révén megoldódtak a nehézségek: a 12-15 évesek részére kiírták az újoncbajnokságot!

A klubok hamar megértették és a magukévá tették a nevelőmunka fontosságát. Egyre-másra alakultak az újonccsapatok és számuk egy év alatt elérte a hatvanat, a későbbiekben pedig már a százat is meghaladta. A BLASZ munkájával olyannyira elégedettek voltak az MLSZ vezetői, hogy ezt a szép, de korántsem könnyű feladatot a fővárosi szövetség hatáskörébe helyezték.

A Nemzeti Sport által „kölyökbajnokságként” emlegetett utánpótlás-bajnokság első kiírására az 1933-34-es idényben került sor. A sorozat végén a 12-15 évesek viaskodásának döntőjét az Üllői úti stadionban, szép számú közönség előtt, a Ferencváros–Bologna KK-elődöntő előmérkőzéseként játszották a KAC és a Törekvés tizenötéveseinek csapatai. A kispestiek győztek

2:0-ra, és ha a korabeli összeállítást böngésszük, találunk az összeállításban később jelentős, szép pályafutást befutott játékost is – a Törekvés csatárát, Palatinus Károlyt, aki utóbb a Gammában és az MTK-ban is játszott. De az első kiírást, a többségében 1918-ban és 1919-ben születettek névsorát kutatva, feltűnik például az FTC-ben Gyetvai László neve is – a kölyökbajnokság már a megszületése évében hozott felszínre igazi tehetségeket.

A Nemzeti Sport is hamar felismerte az újoncbajnokság jelentőségét. 1933. augusztus 6-i beszámolója nem csak Lászlak „Szasza” munkáját dicséri, látta a körülményeket, valamint azt az illusztris névsort, amellyel a BLASZ a szervezésbe fogott

Vasárnap, 1933. augusztus 6.

UJONCSAROK

A MEZITLÁBASOK

Aki szereti a futballt és szerdán délután Ágyasföldön jár, az nézze meg a TSC újoncainak edzését. Ott a játékosok a Vasas-pályán készülnek. Zöldes térség. Hátravonalk, kapufák nélkül. A „pályán” azelőtt libák és más szárnyasok legelésznek. Beut a közepén vígan pattog a labda. Két tucaa srác szonglörönlődik. Mindannyian mezitlábúknak. Miért? 1. Szegények. 2. Amúgy is rosszak a viszonyok... Huszadosor, mint ak mondják: „Nyelkor, nyáron kellemesebb mezitláb játszani.” Talán mindnapon, minden órában játszanának. Ha lenne labdájuk... De csak szerdán van. Akkor azonban nemcsak futballoznak... Köröket futnak, szkipélnak, kötelet ugranak... Mindent végig csinálnak. Akkorok a nagy profik a Üllősiúton, vagy Újpesten. Ez fégyelmestiek. Edzőjük azaz szent... Szerdáról szerdára több bálnélőjük van...

CSAPAT A FÖLD ALÓL

Lászlak mesternek mondta valaki:

- Mi is benevezünk az újoncbajnokságra.
- Nagyszerű.
- Csak egy baj van.
- No?
- Nincs egy újoncunk se.
- Ez baj? — kérdezte Zsuzsa és más 7 p harminc újoncot vitt ki az edzésre. Még válogatni is lehetett.

EGY BIZOTTSÁG

irányítja és végzi majd az újoncok minden ügyét. A bizottság elnöke: Zsarnóczay. Tagok: Gefüll, Kovács László, előadó: Gudenus, Hugó báró. Talán, mire megöregsznek az újoncok, addigra a nagyok ügyét is majd csak egy bizottság végzi a szövetségben. Remélhetőleg.

50 CSAPAT

nevez az újoncbajnokságra. A beosztás már kész. A hét elején sorsolás lesz. Rajt: a jelek szerint vasárnap. Sietni kell. Az újoncoknak télen nem szabad játszani.

A BLASZ és a berlini olimpia

1936-ban – abban az esztendőben, amikor a tizedik születésnapját ünneplő szövetség 176 oldalas, takaros könyvvel is köszöntötte első kerek jubileumát – az MLSZ a BLASZ-nak adott megbízást, hogy alakítsa ki és készítse fel a berlini olimpiai játékokon pályára lépő amatőr labdarúgó-válogatottat. Berlinben, az Olimpiai Chartának megfelelően kizárólag amatőr játékosokkal szerepelt a csapat – egyetlen mérkőzésen.

A berlini ötkarikás játékok lázában élő hazai sportközvélemény a teljes magyar olimpiai csapatra vonatkozó reményeihez képest szerény várakozással tekintett a labdarúgó-válogatott szereplése elé, de alkalmasint a „szerény várakozás” is többet jelentett annál, hogy futballistáink olimpiai részvétele kilencven percig tart majd.

A Vághy Kálmán által kiválogatott – és Opatá Zoltán által edzett – csapat, első mérkőzésén, a lengyelek ellen vereséget szenvedett és kiesett.

Kétségtelen ugyanakkor, hogy a kivitt játékosok közül a tornáig mindössze hárman, az újpesti Kállai Lipót, a ferencvárosi Kiss Gyula (akkor már mindkettő A-válogatott volt!) és a miskolci Bohus (Bonyhai) Lajos szerepeltek csak a legmagasabb osztályban bajnoki mérkőzésen. Bár kerültek a keretbe vidéki futballisták is, a játékosok többségét a BLASZ által felügyelt fővárosi amatőrbajnokság adta a válogatottnak.

A találkozón a lengyelek az első fél órában két gólt is szereztek (a korabeli beszámolók szerint lesről), de talán még akkor sem szállt el minden remény. Ám a második féldíő közepén tíz főnyire fogyott a magyar csapat, miután Bérces súlyos sérülést szenvedett. Nyilván jobban szerepelt volna a válogatott, ha Zsengellér Gyula nem ír alá néhány nappal a torna előtt profi szerződést az Újpesttel...

A magyar keret: Régi László (BSZKRT), Simon János (Pécsi EAC) kapusok, Berta József (Tokod-ÜSC), Kovács I Kálmán (KEAC), Kőműves (Kőműves) Imre (Soproni VSE) hátvédek, Bohus (Bonyhai) Lajos (Attila FC), Honti György (Ferencvárosi VSK), Kalmár (Krivicz) Gyula (DVAC Pécs), Király Gyula (BSZKRT), Lágler Pál (Magyar Pamutipari SC) fedezetek, Bérces (Bendekovics) András (Pécsi VSK), Csutorás Mihály (Herminamezei AC), Kállai (Klauber) Lipót (UTE), Karácsonyi (Krecsmarik) Gyula (Ferencváros), Keszei II László (Törekvés), Kiss Gyula (Ferencváros), Scheidl (Soproni) József (Soproni FAC), Biztonsági tartalékok: Horváth Gyula (Törekvés) hátvéd, Béli (Beer) Mihály (Budafok), Pósa (Poch) Béla (FTC) fedezetek, Tóth Mátyás (Csabai AK) csatár.

Miért nevezték be az olimpiára Kállait Klauber néven és a többi játékost is idegen hangzású név alatt

— Saját tudósítónktól —

Abban az olimpiai füzetecskében, amely az olimpiára benevezett futballisták névsorát tartalmazza, némi meglepetéssel olvastuk a következő neveket: Beer István, Bohus Lajos, Klauber Lipót, Krecsmarik Gyula, Krivitz Gyula, Lagler Pál, Poch Béla, Scheidl József. Első pillantásra nem is akartuk hinni, hogy ezek a magyar futballistákat akarnak jelenteni. Ugyan hányan tudják széles e hársban, hogy Beer alatt Béli, Bohus alatt Bonyhai, Klauber alatt Kállai, Krecsmarik alatt Karácsonyi, Poch alatt Pósa, Scheidl alatt pedig Sopront kell érteni? Amikor ezeket a játékosokat a közönség magyaros hangzású sportnevükön ismeri, valóban furcsa, hogy az olimpiai nevezési jegyzékben idegen hangzású nevükön szerepelnek.

Az MLS-től a következő magyarázatot kaptuk erre a furcsaságra:

— Nekünk a játékosokat rendszeresen kellett beneveznünk, mert ha nem így teszünk, abból különböző zavarok keletkezhetnek volna. A játékosok útlevéle az olimpia „ausweis” a játékosok anyakönyvi névén van kiállítva, tehát kénytelenek voltunk a nevezésnél is az anyakönyvi nevet használni. Sőt, például Bérces-Bendekovits esetében, aki már hivatalosan is magyarosította a nevét Bércesre, kénytelenek voltunk az Olimpia „ausweis”-t Bendekovits névre kiállítani, mivel az útlevéle még Bendekovits névre szól.

A berlini olimpián, Lengyelország ellen pályára lépett válogatott, többségében „BLASZ-játékosokkal”

A szövetség a háború árnyékában

1939-re a háború előszele, és a német politikai befolyás egyre nagyobb érvényre jutott Magyarországon. A második zsidó törvény elfogadása után, a labdarúgás sem lehetett független a politikai eseményektől. 1939. június 19-én Hóman Bálint kultuszminiszter javaslatára a belügyminiszter felfüggesztette az MLSZ és ezzel együtt a BLASZ önkormányzatát. Dr. Gidófalvy Pál személyében kormánybiztost neveztek ki az MLSZ élére. Gidófalvy, az egykori csendőr, aki kinevezéséig a Dél-magyarországi Labdarúgó Alszövetséget vezette, tejhatalommal rendelkezett ezt követően a magyar labdarúgásban.

A BLASZ élére a kormánybiztos visszahívta dr. Zsarnóczy Jánost. A közös működés viszont nem volt hosszú életű. Zsarnóczy dr. már októberben lemondott megbízatásáról, „polgári munkakörében megnövekedett feladataira” hivatkozva.

A vezető tisztségekben 1939 és 1945 között gyakran cserélődtek a személyek. Az elnöki (ügyvezetői) székben Zsarnóczy doktort Barcsay János, a MAFC vezetője váltotta, aki 1942-ig látta el a tisztséget. Ekkor az MLSZ ügyvezető elnökének nevezték ki, így a Budapesti Kerület élére Kulcsár Sándor került, aki már a BLSZ első évtizedében is az elnökség tagja volt. Neki három év jutott az elnöki székben. (Itt kell megjegyezni, hogy az

MLSZ 1941. februári alapszabály módosításával MLSZ Budapesti Kerületre változtatta a BLASZ hivatalos elnevezését.)

Az elnök személyénél, csak a főtitkár személye változott gyakrabban ebben a hat évben.

Az önállóság felfüggesztéséig Lénárt Ernő volt a főtitkár. Lénárt a BLSZ első főtitkára volt, és egy rövid időszak kivételével (1929–1931) ő látta el ezt a feladatot. Gidófalvy azonnal megvált Lénárttól,

A szövetség működésének első negyedszázadában gyönyörű érmek, plakettek készültek

aki később tragikus körülmények között, a deportáltak során 1945-ben vesztette életét. A háborút követően, 1948–1950 között az egyik budapesti NB III-as csoport viselte a nevét.

1939 június és november között három változás is történt a főtitkári poszton. Barcsay János két hétig töltötte be a feladatkört, mivel a nagy átszervezésben helyettes ügyvezetőnek nevezték ki. Kovács Endre dr., a BLSZ régi elnökségi tagja következett, de neki sem jutott sok idő ebben a szerepkörben, novemberben távozott posztjáról. Az új főtitkár Lengyel Károly lett, aki ezt megelőzően hosszú éveket a MOVE Labdarúgó Liga főtitkáráként tevékenykedett.

Lengyel Károly éppen egy évig volt főtitkár, majd polgári hivatali elfoglaltságára tekintettel átadta helyét addigi helyettesének.

1940 novemberétől Nagy Zoltán főtitkári évei következtek, majdnem kettő teljes évet töltött ebben a feladatkörben. 1942 szeptemberében az MLSZ titkári feladatait bízták rá, így ismét új sportvezetőt kellett találni erre a nem túl hálás, ám annál nagyobb felelősséget jelentő funkcióra. A „régimotoros” Kulcsár Sándort kérték fel, azonban neki is csak 10 hét jutott. Barcsay János elnök

távozása után Kulcsár Sándor BLSZ elnökként folytatta a munkáját.

A kényszerű váltás a hat év hatodik főtitkárát hozta. Az addigi ifjúsági ügyekért felelős ügyintéző Bottka György személyében, aki egészen a II. világháború végéig irányította a hivatali ügyeket a BLSZ-ben.

Barcsay János

Kulcsár Sándor

Kovács Endre dr.

Lénárt Ernő dr.

Változások viharában

A politikai élet változása 1950-re egyre erőteljesebben rányomta bélyegét a sportra is. A sport átszervezése kapcsán az Elnöki Tanács 1951. évi 2. törvényerejű rendeletével létrehozta az Országos Testnevelési és Sportbizottságot, valamint ezek megyei, illetve budapesti helyi szervezeteit. A sportszövetségek ezeken belül működhettek tovább „társadalmi” szervezetként. A bajnoki rendszereket országos, megyei/budapesti és járási/kerületi szinten szervezték újjá. Ekkor alakultak meg az addig több megyét átfogó vidéki alszövetségek helyébe lépő megyei szövetségek. Egyedül a fővárosi amatőr focit üzemeltető BLASZ területi integritása nem változott, továbbra is a főváros amatőr futballját irányította, maradt jogfolytonos, már BLSZ néven, az „AI” jelző kikerült a névből. Az önállóság azonban elveszett. A közigazgatási határok rendezésével, ekkor alakult ki a főváros mai területe is. A futballban ez nem okozott változást, mivel ezen új városrészek csapatai ezt megelőzően is a BLSZ kötelékéhez tartoztak.

A politikai változások hatására az új közigazgatási rendnek megfelelően szerveződött át a sport rendszere is. Az Országos Testnevelési és Sportbizottság vette át az irányító szerepet. Ezek megyei (MTSB), budapesti (BTSB) és járási (JTSB) és kerületi (KTSB) szervezetei irányították adott szinteken a helyi sportéletet. A sportági szövetségek társadalmi szervezetként ezeken belül működhettek. A BLSZ-ből is hivatalosan „Budapesti társadalmi labdarúgó Szövetség” lett. A fontos döntéseket a BTSB-ben hozták a következő években.

Nagy átszervezést a labdarúgás bajnoki versenyrendszerre sem kerülhette el. Az 1951-es évvel kezdődően (szovjet mintára) áttért a futball a tavaszi-őszi bajnoki rendszerre, ezzel együtt megszüntették az NB III-at. Ennek a radikális átalakításnak a megvalósításához átmeneti, félidényes (1950 őszi) szezon kellett kiírni. A furcsaságot az jelentette a versenykiírásban, hogy ennek ellenére volt kiesés és feljutás. A Budapest I. osztályú bajnokság, 1951-től, az NB III megszűnését követően a harmadik vonalnak számított. Az új rendszerben a „BLSZ I.” öt csoportban indult 1951 márciusában. Ez alatt 22 kerületi bajnokság üzemelt, átlagosan 12-12 csapatos mezőnnyel.

Kiss Hugó, a BLSZ elnöke volt 1950-től 1972-ig

Egy életen át kell játszani – öregfiúk, Old Boys, veteránok

A budapesti amatőr futball talán legegységesebb és legértékesebb sajátossága a ma már három korosztályt magában foglaló öregfiúk bajnoki rendszer, ami létszámát tekintve, önmagában is egy kisebb megye teljes bajnoki rendszerével ér fel.

A kiöregedő játékosok már az 1920-as években játszottak barátságos mérkőzéseket. Az 1930-as években „vénfiúk” bajnoksággal is próbálkoztak, önszorgalomból.

A háború után a „tömegsport mozgalom” megerősítése újabb lendületet adott az öregfiúk futballnak. Műkedvelők, amatőrök, kiöregedett futballisták egyre-másra alakítottak csapatokat és sok „profi” egyesület is szívesen támogatta az öregfiúk csapataik létrehozását. Időről időre felvetődött, hogy szervezett körülmények között kellene a mérkőzéseket lebonyolítani. Több egyesületi szervezésű tornát is rendeztek ezeknek az együtteseknek az 50-es években.

1961-ben a Vasas öregfiúk bajnokság jelentette az első komoly lépést. Tizenöt csapat nevezett, de végül csak tizenhárman játszották végig a félidényes bajnokságot. Az első helyen a Vasas végzett, a Vasúti főosztály és a Magyar Acél öregfiúk csapatai előtt.

Az egyre nagyobb érdeklődés miatt, az alkalmoszerű mérkőzések, egyedi kezdeményezések helyett a BLSZ szervezett keretek közé kívánta összevonni ezeket a csapatokat és 1962-ben kiírták az első hivatalos BLSZ Öregfiúk Bajnokságot. Az elnökség bizottságot hozott létre, amely a bajnokság lebonyolítását irányította. Tagjai: Hernádi József elnök, Gottlieb Jenő elnökhelyettes, Góliás Róbert titkár voltak.

1981-ben az Ikarus nyerte meg a BLSZ öregfiúk bajnokságának kiemelt csoportját

Egy rövid részlet az első öregfiúk bajnokság versenykiírásából: „A bajnokság megrendezésével egyidejűleg tilos minden egyéb öregfiúk mérkőzés, mely nem a BLSZ engedélyével kerül lejátszásra. ... A kiöregedett labdarúgó játékosok részére a sportegyesületeken belül sportolási lehetőséget kíván biztosítani.”

Az 1962. évi bajnokság tavaszi-őszi rendszerben került lebonyolításra, hétfői napokon. Ebben az idényben az 1927-ben és az azt megelőző években születettek szerepelhettek. A játékosoknak fényképes igazolásokat kellett csináltatniuk 1 (azaz egy) forint ellenében. Hat hónapnál nem régebbi sportorvosi engedély is kötelező volt.

Ez a szervezett forma, jóval sikeresebbnek bizonyult az azt megelőző próbálkozásoknál. Egyre több öregfiúk csapat alakult és a hetvenes években már osztályokat kellett kialakítani az erőssorrend alapján. A legfelsőt a kiemelt csoport jelentette, ezt követte a közép, majd a három területi csoport. A nyolcvanas években már a kiemelt csoport mögött két közép (kelet, nyugat) és négy területi (észak, dél, kelet, nyugat) csoportban folytak a küzdelmek. Azonban az élet elkerülhetetlen velejárójaként, az öregfiúk játékosok is tovább öregedtek, de nem akartak elszakadni a játéktól. Az öregfiúk játékosok közötti egyre nagyobb korkülönbség a 90-es évek végére már feszítő problémát jelentett. Erre igyekezett reagálni a szövetség, és az igények felmérése után 1999. tavaszán próba jelleggel féldínyes Old boys bajnokságot írt ki a 45 év feletti játékosoknak. A kezdeményezés sikerrel járt, és 1999 nyarán már őszi-tavaszi rendszerben, hivatalos BLSZ old boys bajnokságra nevezhettek a csapatok. A létszám itt is gyorsan emelkedett és alig tíz év múlva már három osztályban versenyeztek a 44 év feletti játékosok csapatai is.

Az öregfiúk bajnokságának egyik legerősebb alakulata volt az ezredforduló Ferencvárosa. A 2001-es bajnokságot – érdemes böngészni a neveket. Állnak (balról): Zsinka, Martos, Dzurják, Rab, Kuznyecov, Huszai, Szántó, Jancsika, Kónya, Sztakó, Hegedűs. Guggolnak: Véber, Bücs, Pogány, Détári, Takács, Kincses, Ebedli, Szabó A. A képről Szokolai László hiányzik

A játék szeretetének kortalan-ságát jelezte, hogy 2010 körül már az Old boys bajnokságból is igen sok játékos „kiöregedett”. A szövetség újra reagált a csapatok igényére, és 2011-ben kiírta az 54 év fölöttiek számára az első BLSZ Veterán bajnokságot. A lelkesedés itt is tartósnak bizonyult, és jelenleg két osztályban közel harminc csapat alkotja a „legrutinosabbak” mezőnyét, ahol a 70 év fölötti játékos sem ritkaság a mérkőzéseken, akik valóban bizonyítják, hogy a futballt egy életen át kell játszani.

Bár 2016 óta nem végzett az élen, az öregfiúk között az Újpest nyerte a legtöbb bajnoki címet

BUDAPEST ÖREGFIÚK, OLD BOYS ÉS VETERÁN BAJNOKCSAPATAI 1999–2021

Az Old Boys bajnokságok első évétől (1999) az alábbi egyesületek szereztek bajnoki címet a három korosztály legmagasabb osztályában.

	Öregfiúk (+34 év)	Old Boys (+44 év)	Veterán (+54 év)
1998–1999	Ferencváros	Kelen SC	–
1999–2000	BKV Előre	BVSC–Zugló	–
2000–2001	Ferencváros	FTC Baráti kör	–
2001–2002	Újpest–Lumen	BVSC–Zugló	–
2002–2003	Ferencváros	FTC Baráti kör	–
2003–2004	6x6 Taxi	MTK Budapest	–
2004–2005	6x6 Taxi	MTK Hungária	–
2005–2006	Újpest FC	MTK Hungária	–
2006–2007	Újpest FC	Budafoki LC	–
2007–2008	REAC	Ikarus-MSE	–
2008–2009	Újpest FC	Ikarus-MSE	–
2009–2010	Újpest FC	Ikarus-MSE	–
2010–2011	Újpest FC	Vasas-Pannonbau	–
2011–2012	Újpest FC	Ferencváros	Rudolf SC
2012–2013	Ferencváros	Budafoki LC	MTK Hungária
2013–2014	Újpest FC	Ferencváros	MTK Hungária
2014–2015	Újpest FC	1. FC Skorpíó	Ferencváros
2015–2016	Újpest FC	B.O.SZ. FC	MTK Hungária
2016–2017	Ferencváros	1. FC Skorpíó	MTK Hungária
2017–2018	Ferencváros	MTK Hungária	REAC
2018–2019	Ferencváros	B.O.SZ. FC	1. FC Skorpíó
2019–2020*	<i>Kispest Honvéd BK*</i>	<i>B.O.SZ. FC*</i>	<i>Gödöllői SK*</i>
2020–2021	Ferencváros	Nagytétény	1. FC Skorpíó

*A koronavírus járvány miatt be nem fejezett bajnokság

BLSZ nélkül nem volna magyar női labdarúgás

1970-ben Simon Györgyi, egy pécsi kislány, „hirdetést” adott fel az Ifjúsági Magazinban, futballozni szerető társakat keresve. A válaszolók között volt a budapesti Doma Judit, aki azután levelekkel bombázta Börzsei Jánost, az MLSZ akkori főtitkárát – de az akkor húsz esztendőös lányt igazából senki sem vette komolyan. Annyit sikerült kiharcolnia, hogy 1970. április 30-ra megkapta az óbudai Gázgyár pályát, hogy kiderüljön, valójában mekkora tömeget érdekel a női foci lehetősége.

A szövetség az érdeklődést látva, de azért óvatosan, a Budapesti Labdarúgó Szövetséget kérte fel a fontos, kezdeti lépések megtételére.

Hernádi József, a BLSZ Női Bizottságának vezetője, egy 1973-as Magyar Ifjúság-cikkben emlékezett a kezdetekre: *„Hosszú időn át kilincseltek nálunk a lányok, hogy így az egyenjogúság, meg úgy a sportszeretet, mikor focizhatnak már végre ők is? A BLSZ elnöksége engem bízott meg a labdarúgó lányok felügyeletével. Az első, mondhatni, kísérleti bajnokságot 1971 tavaszán rendeztük.”*

Tíz csapat vállalta az úttörő szerepet. A bajnokságot bonyolító FŐSPED Szállítók a mezőnyt két ötös csoportba sorolta, itt a csapatok körmérkőzéses rendszerben, 8-8 mérkőzést játszva alakították ki a sorrendet. Az arany- és a bronzéremért a csoportelső, illetve másodikok játszottak, kuparendszerben. Az 1971-es tavaszi bajnokságban a Pécel, a Betonelem, az Erzsébeti Spartacus, a Nagytétényi Chinoin, valamint a III. ker TTVE-Femina került az A-, a Fősped Szállítók, az Isaszeg a Maglód, a budatétényi Mekalor, valamint a Vasas Sportiskola csapatának utódává vált Magyar Kábel pedig a B-csoportba. A névsort böngészve két dolog azonnal feltűnhet: az egyik, hogy a két nagyágyút „szétültették”, a másik, hogy az első bajnokság

átlépte Budapest határát, a mezőnybe három Pest megyei település reprezentánsa is nevezett.

Érdeemes megjegyezni a dátumot: 1971. április 17-e. Ekkor rajtolt a bajnokság, játszotta az első magyar női bajnoki mér-

A BLSZ által kiírt első bajnokságot, 1971-ben, a III. ker TTVE-Femina nyerte meg

A Rákosi Gyula által irányított női labdarúgó-válogatottról készült fotón az álló sor jobb oldalán Góliás Róbert, a BLSZ egykori főtitkára, aki nélkül nem eresztett volna gyökeret Magyarországon

közést a budatétényi pályán a FŐSPED Szállítók és a Mekalor. Vándor Kálmán, a korszak egyik legismertebb sportújságírója, egyben remek slágerszöveg-író, a másnapi Népszavában terjedelmes cikkben számolt be a történelmi eseményről. „A langyos tavaszi napfényben visszafojtott női sikoly hasít a levegőbe. A szomszédos tűzoltó laktanyában az ügyeletes ösztönösen felkapja a fejét” – kezdi Vándor a cikket, de azért hamar kiderül: ez a „sikoly” gólöröm, délután három után 12 perccel Vigh Mária, a Fősped 19 esztendős középcsatára a Mekalor hálójába lőtte női futballunk első hivatalos gólját.

19. ÉVFOLYAM... NŐI LABDARÚGÓ BAJNOKSÁG
(Női, 1982-83)

1. Tiszvártornyó - Felső II.	10	7	0	0	49:0	20
2. Munkács	10	0	1	0	45:0	29
3. László-Kórház II.	10	0	0	0	43:0	26
4. Balmazújvárosi - Felső BK.	10	0	0	0	36:0	10
5. Egri Lászlófi	10	0	0	0	29:12	16
6. Tiszvártornyó - Felső II.	10	0	0	0	27:00	14
7. Gyulai SE.	10	0	0	0	24:14	14
8. Munkács	10	0	0	0	18:00	6
9. László-Kórház II.	10	0	0	0	12:10	4
10. Felsőtelekes SE... Székess.	10	0	0	0	7:00	4
11. Pécsi Bányászati	10	0	0	0	6:00	2

Szükséglet 1983. október 6.
Góliás Róbert

Budapesti Labdarúgó Szövetség
Magyarországi Székhely

A szellem végérvényesen kiszabadult a palackból. A női labdarúgás – ha nem is mindig egyenes vonalú – fejlődésnek indult, és ebben elvitathatatlan Góliás Róbert a BLSZ egykori főtitkárának, majd ügyvezető elnökének szerepe. Góliás Róbert a kezdetektől, tulajdonképpen 1993. október 12-i haláláig a magyar női labdarúgás elsőszámú vezetőjének, formálójának, irányítójának, néha még krónikásának is számított.

A BLSZ 1971 és 1983 között, – az első országos, „hivatalos” bajnokság kiírása előtt, – hol több, hol kevesebb csapattal működtette a bajnoki rendszert, válogatott csapatot szervezett, felügyelte a csapatok szervezeti életét, megteremtette a női labdarúgás felnőtte válásának alapját.

A László Kórház pályáján, a Vágóhid utcai „San Sírón” Európa legjobbjai közé tartozó futballisták játszottak hétről hétre

1976: félszáz éves lett a BLSZ

1976-ban a BLSZ korabeli vezetése több eseménnyel is igyekezett megünnepelni a fél évszázados évfordulót. A terv az volt, hogy a felnőtt csapatok számára kiírja a Jubileumi Kupát, az ifjúsági és a serdülő csapatok pedig a Budapesti Ifjúsági, illetve Serdülő Kupa mérkőzősorozatában vehettek volna részt. A felnőttek jubileumi kupája végül 1977-re tolódott, de jelentős kárpótlást jelent Budapesti futballközössége számára, hogy végül nem is „csak” egy jubileumi kupa lett, hanem Budapest Kupa, és nem is egyszeri rendezés, hanem útjára indult a mára már 45 éves, patinás kupasorozat.

Augusztus 10. és 16. között nyolccsapatos nemzetközi ifjúsági tornára is sor került. Ezen öt „baráti főváros” (Belgrád, Moszkva, Prága, Szófia, Varsó) ifjúsági gárdája mellett a budapesti ifjúsági válogatott első és második csapata, valamint a „Vidék” ifjúsági válogatottja lépett pályára a BLSZ jubileumi serlegéért. A Volán Czabán Samu téri stadionjában rendezett döntőbe Belgrád és Budapest együttese jutott. Az 1–1-re végződött találkozó után tizenegyesek döntöttek a kupa sorsáról, a szétlövésben 4:3-ra a belgrádiak bizonyultak jobbnak. A Budapesti ifjúsági válogatott az alábbi összeállításban szerepelt: Varga – Huszárik, Dózsa,

A BLSZ vezetősége, a jubileumi évben. Balról: Gubcsó János, az Ifjúsági Bizottság tagja, Kürti Imre és Galambos László elnökségi tagok, Pleiner János elnökhelyettes, dr. Tímár György elnök, Góliás Róbert főtktár, Hernádi József és Almási László elnökségi tagok, valamint Solti Jenő szövetségi edző, aki a jubileumi ifjúsági tornán Budapesti válogatottját irányította

Dálnoki, Jurácsik – Nagy (Zsákai), Vígh, Szabó (Paksi) – Giró-Szász (Ferenci), Erdővégi, Törő. Edző: Solti Jenő.

Az 50 éves jubileum alkalmából Budapest öregfiúk válogatottjának a Ferencváros öregfiúk csapata elleni találkozója is az ünnepség sorozatba került. Ezt a „derbit” szeptember 15-re, az Üllői útra tűzték ki, a Ferencváros–Juenesse d’ Esch BEK-mérkőzés előmérkőzéseként.

A két együttesben nagy nevek vártak a pályára lépésre. A Ferencvárosban többek között Géczi, Novák, Albert, Rákosi és a két Fenyvesi, míg a BLSZ válogatottjában Fatér, Marosi, Jenei, Bundzsák, Puskás dr., Nagy István lépett volna pályára. A szépen beharangozott találkozó azonban elmaradt, mivel hatalmas felhőszakadás zúdult a városra, ami lehetetlenné tette a játékot. Az öregfiúk végül november 13-án tudtak ünnepelni, az FTC–SBTC NB I-es bajnoki előtt léptek pályára.

Az Budapesti Labdarúgó Szövetség jubileumi közgyűlésére november 8-án, a főváros Váci utcai nagy tanácstermében került sor.

dr. Tímár György ünnepi köszöntője után Góliás Róbert főtitkár összegezte a budapesti labdarúgás 1976-os helyzetét, idézzünk ebből: *„Jelenleg a fővárosban 518 csapat vesz részt a bajnokságban, mérkőzik 240 pályán. Ezek egyharmada füves, minden igényt kielégít. Az óriási szervezési munkát 160 társadalmi munkás látja el, s feladataikat megkönnyíti a 120 lelkes kerületi aktivista. A BLSZ-mérkőzéseken 355 játékvezető kap rendszeres foglalkoztatást.”*

„Életkép” a hetvenes évekből, a BLSZ harmadosztályból. Már a csapatneveknek is zamata van: Mértékszabóság–Belker Szállítók

Jubileumi közgyűlés köszöntötte a BLSZ 50. születésnapját

A fővárosi futball ékköve, a Budapest Kupa

A hetvenes években viszonylagos nyugalom honolt a BLSZ háza táján. A vezetőség – dr. Tímár György elnök, Pleiner János elnökhelyettes, Góliás Róbert főtktár – jeles évfordulóra készülődött: a Szövetség fennállása 50. évfordulójának megünneplésére. A tervekről Góliás Róbert nyilatkozott a Népsport 1976. január 4-i számában: „*Mi a budapesti futballt fogjuk ünnepe-
lni, minden különösebb látványosság nélkül. Megrendezzük a jubileumi
Budapest Kupát.*”

Különböző okok miatt azután az I. Budapest Kupa nem a jubileum évében, hanem 1977-ben került megrendezésre, és ezzel egy máig tartó sorozat indult el. Az első versenykiírás szerint a legjobb négy csapat körmérkőzések rendszerben vívta a döntőt. A végjátékba négy első osztályú csapat került: a Honvéd Köteles Jenő SE, a Törekvés, a KELTEX, és a Postás. Az első Budapest Kupát végül egy gól döntötte el: a Törekvés 4 pontot szerzett 8-4 gólkülönbséggel, a Köteles ugyanúgy 4 pontos lett, a gólkülönbsége pedig 5-2! A harmadik a Postás lett 3 ponttal. A Honvéd Köteles SE-nek különben sem volt szerencséje a Budapest Kupával. A korszak egyik legjobb amatőr csapata háromszor is elnyerte a serleget (1981,1982,1985) de az mégsem került végleg a tulajdonába. A versenykiírás szerint ugyanis azt csak akkor nyerhette el véglegesen valamely csapat, ha három egymás utáni évben hódítja el.

Ez, a későbbiek során a Rákosszentmihályi AFC-nek sikerült. A RAFC 1995-ben, 1996-ban és 1997-ben egymás utáni három évben nyerte meg a Budapest Kupát – a sorozat 44 éve alatt egyedülként – és így örökre a

A RAFC 1997-ben sorozatban harmadszor nyerte meg a Budapest Kupát és ezzel örökre a rákosszentmihályiaké lett a vándorserleg

Vida Gábor, a BLSZ egykori főtktára adja át az érmeket a Duna SK kupagyőztes játékosainak 2006-ban

szentmihályiaké lett a díszes serleg. A következő években már új vándorserlegért mérkőzhettek az együttesek.

A kétezres évek elején az Erőmű csapata is közel került az immár új kupa elnyeréséhez. Öhler László csapata sikert sikerre halmozott: 2002-ben megnyerte a Szabad Föld Kupát, 2003-ban a Budapest Kupát, 2007-ben pedig a Budapest I. osztály bajnoka lett és felkerült az NB III-ba, ráadásul ebben az évben másodszor is elnyerte a Budapest Kupát.

A kupasorozat 2008-ban kapott új erőre, amikor a szövetség elnöksége az akkori főtitkár Lovász Tamás István kezdeményezésére kiemelt rendezvényt nyilvánította a Budapest Kupa döntőjét.

Visszatekintve az elmúlt 45 évre, a Budapest Kupa megérintette az egész budapesti amatőr futballt. Sokszor száznál is több csapat játszhatta a hétközi mérkőzéseket, amelyek között voltak persze kevésbé izgalmas meccsek is.

A döntők viszont sohasem okoztak csalódást!

2009-ben az RKSK nyerte el a Budapest Kupát

Gündel Takács Gábor és Lovász Tamás István adta át a serleget a 2014-ben kupagyőztes Testvériség SE-nek

2007-ben a TF csapata nyerte el a Budapest Kupát

2019-ben a Kelen SC „mindent vitt” – a Budapest Kupát és a budapesti elsőosztályú bajnokságot is megnyerte

A magyar futsal kezdetei és a BLSZ

A futsal története visszanyúlik a kispályás labdarúgás elindulásához az 1960-as évek elejére. Jelentős előrelépést a kispályás focitól a futsal felé az 1990-es évek jelentették. A FIFA 1986-ban Magyarországot kérte fel az I. teremlabdarúgó világtörtenek megrendezésére. A Komora Imre vezette nagypályás válogatott a döntőben – büntetőekkel – legyőzte Hollandiát. Ebben az évben a Magyar Labdarúgó Szövetség keretében Kispályás Bizottság (4+1) irányította a teremlabdarúgást.

1988-ban a futsal bajnokság lebonyolítása érdekében a Budapesti Labdarúgó Szövetségben megalakult a Budapesti Kispályás Bizottság, majd meg is rendezték az 1. Budapesti Kiemelt Bajnokságot.

Az első budapesti kispályás teremlabdarúgó-bajnokság tizenkét csapat részvételével 1989. október 16-án indult, a helyszín a Körcsarnok volt. Érdekességként álljon itt az első forduló eredményosora: Várfok–Budapest Bank Rt 7–3, Kispest–POB 9–2, Lőrinc–Promontor 7–3, Aramis–Flandria 5–3, Külker–Távbeszélő Ig. 5–4, Mezőgazdaság–MŰSZI 3–2.

Az 1991–1992-es szezonnak már a Lőrinci sportcsarnok adott otthont, a résztvevő csapatok ekkor: Araimis, Palota Halász, H. Hargita, Külker, Lőrinc, Komex BT, Kulich, Trimex, Champion, ESE Turbo, Mezőgazdaság MUSZI, Miller Várfok.

A budapesti csatározásokba csak később kapcsolódott be két vidéki csapat az Egri Fiúk és a Miskolci Meggy gárdája. A következő jelen-

Kénoszt Ferenc a budapesti futsal meghatározó szereplője volt (balra)

Ez a csapat lépett pályára 1995-ben, a futsal-válogatott első hivatalos mérkőzésén (lent)

tős szervezeti lépést 1993 márciusa jelentette, amikor megalakult a Kelet-Magyarországi Kispályás Liga. 1994-ben a Budapesti Kispályás válogatott Ritter Imre szövetségi kapitány vezetésével Spanyolországban játszott több mérkőzést is. A válogatott keret tagjai voltak: Nagy L., Jávor I., Győri Z. (Külker), Tóth F., Juhász A., Bodrogi G., Szekula F. (Apen-ta-Nestlé), Kiss J., Pribék L. (Lőrinc FC), Tóth K. (Aramis), Gál T. (Trimex), Honváth T. (Egri Fiúk). A kispályás futball a fővároson kívül is próbált szerveződni, bár még csak torna jelleggel. 1991-ben rendezték meg az „első országos kispályás-bajnokságot” a nyári időszakban. Az első két évben csak nyári salakos tornán szerepeltek az együttesek. 1993-tól 1995-ig maradt a nyári salakos torna, de télen már teremtornát is szerveztek és a két vetélkedés eredményének összesítése alapján került ki az országos kispályás bajnokság győztese. A szakág következő nagy lépéseként 1995. február 28-án Gyöngyös rendezték a magyar Futsal válogatott első hivatalos mérkőzését, (Magyarország–Lengyelország 4–5), melyen a magyar válogatott az alábbi összeállításban lépett pályára: Tóth – Juhász, Kénoszt, Szekula, Balogh. Csere: Bodrogi, Jávor, Pribéli, Bálint, Takács. Szövetségi kapitány: Ritter Imre volt.

1995–1996-ban rendeztek először éves országos terem-bajnokságot. Három régióban bonyolították le az alapszakaszt, majd következett a rájátszás, ahol két, hatszapos csoportot alakítottak. Mindkét csoportban három vidéki és három fővárosi csapat kapott helyet. A csoportok győztesei a bajnoki címért, míg a második helyezettek a bronzéremért játszottak.

Ez még nem futsal, „csak” a hazai nagypályás élvonal sztárjaiból verbuvált teremfutsal-válogatott, 35 éve, a szárnypróbálgatások idején

Jávor István

Hollandiában, a FIFA nem hivatalos teremfutsal-világbajnokságán, Zsadányi László, a Siófok (nagypályás) játékosa lett a gólkirály

Újjászületés – a rendszerváltás évei

Három BLSZ-elnök egy képen: Martos Győző, dr. Lésvay Tibor és Kakó Gyula

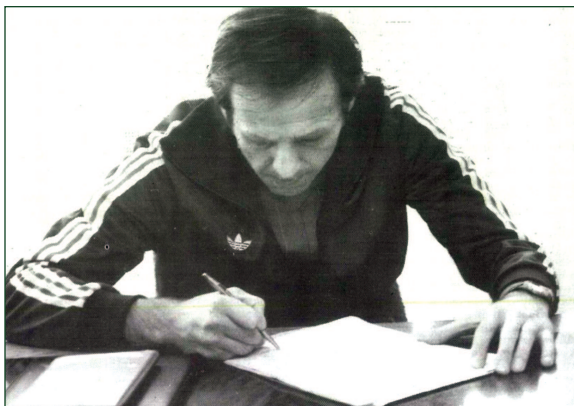
Az 1989-es rendszerváltás – egyebek mellett az egyesülési jogról szóló 1989. évi II. törvénynek is köszönhetően – új korszakot hozott a budapesti labdarúgásban. A szabadság első nagy lépése egyben új kihívások elé állította a sportszövetségeket is.

1989. márciusában minden megye és a főváros is megtartotta küldötttertekezletét, ha nem is mindig könnyen. A BLSZ közgyűlése március 20-án – ha szerény létszám mellett is – kimondta a szövetség

önállóságát. A tanácskozáson Kakó Gyula, a leköszönő elnök értékelte a korábbi évek munkáját, majd sor került a tisztújításra is.

Az „új” BLSZ első elnökévé – a Ferencváros egykori válogatott játékosa, a Volán SC korábbi elnöke – Martos Győzőt választották. Az alelnök Fa Sándor, az ügyvezető elnök Góliás Róbert lett. Főtitkárként Vad István kapott megbízást.

Az új elnökség első – májusi – tanácskozásán tárgyalták meg az elkövetkezendő időszak tevékenységét és megtörtént a feladatok elosztása is. A BLSZ szervezési vezetője Danszky József lett, aki összefogta a bizottságok tevékenységét. Farkas József az utánpótlásbizottság, Gál Gyula az edzőbizottság, Kacsányi Ferenc a fellebbviteli bizottság vezetésére kapott felkérést. A játékvezetői bizottságot Kürti Imre irányította. Az elnökségbe újonnan beválasztott Dálnoki József egyelőre „tárcanélküli” maradt, feladatát később határozta meg az elnökség.

Martos Győző volt a rendszerváltás után a szövetség első elnöke

Vad István tíz éven át volt a BLSZ főtitkára

Együtt ünnepelt az MLSZ és a budapesti szövetség

2001-ben nem csak a BLSZ, hanem az MLSZ is ünnepelt, méghozzá utóbbi a 100. születésnapját. A BLSZ 75 éves jubileuma ennek „árnyékában” telt. Augusztus 26-án a budapesti szövetség egésznapos sportnapot szervezett 75. évfordulója tiszteletére. A Ferencváros népligeti centruma adott otthont az eseménynek. A legkisebektől az öregfiúig valamennyi korosztály pályára lépett. A gyerekek között az U9-esek tornáját a MAC Népstadion nyerte, az U11-es korosztályban a Ferencváros szerezte meg az első helyet.

A díszközgyűlésen dr. Lévay Tibor köszöntötte és jutalmazta azokat, akik a korábbi évtizedekben a budapesti futball legaktívabb szereplői voltak

Színésítette a programot a BLSZ-játékvezetők–BLSZ-edzők mérkőzés, amely 5–0-s eredménnyel zárult, míg a magyar öregfiúk-válogatott–BLSZ öregfiúk-válogatott derbi 1–1-es döntetlennel ért véget. A fő mérkőzést a Magyar olimpiai válogatott–Budapest válogatott összecsapás jelentette. Az olimpiai válogatottat Gellei Imre, míg a Budapest válogatottat Tóth Ferenc irányította. A BLSZ válogatottban az alábbi játékosok léptek pályára. Az 1. féldőben: Gál – Fitz, Fenyvesi, Strausz, Karászi – Csernik, Veres, Tóth K. Thaly G. – Györke, Lakatos. A 2. féldőben: Horváth Z. – Papp Á., Gonda, Fehér Gy., Major – Kovács A., Papp L. Fekete, Csucsi – Bodoki, Hernáczki. A papírforma érvényesült, az Olimpiai csapat győzött 3–0-ra.

Az évforduló alkalmából jubileumi közgyűlésre is sor került, szeptember 18-án, a Fővárosi Önkormányzat Váci utcai dísztermében. A közel kétszáz megjelent vendég között a Magyar Labdarúgó Szövetség, a Magyar Amatőr Labdarúgó Liga és Budapest főváros önkormányzatának vezetői mellett több megyei elnök és főtítkárs is jelen volt, a kerületi sportvezetők, egyesületi vezetők és bizottsági tagok mellett.

Az ünnepi beszédet dr. Lévay Tibor BLSZ elnök mondta, megemlékezve a 75 év legfontosabb eseményeiről és kitérve napi aktualitásokra is. Az ünnepség részeként – stílszerűen – 75 jubileumi emlékérmeket osztottak ki, ebből kettőt, már csak posztumusz, Góliás Róbert és Pleiner János kapott.

A Szabad Föld Kupa egyetlen fővárosi győztese, a Bp. Erőmű

A Szabad Föld Kupa – jelenlegi nevén Amatőr Kupa – 1964-ben „született”, azaz hamarosan az 60. kiíráshoz érünk. A „kicsik” kupasorozata azzal az elhatározással jött létre, hogy a „a falusi és egyéb alsó osztályú labdarúgó-csapatok is eredményesen versenyezzenek egy országos kupában”.

A népszerű hetilap, a Szabad Föld által 2004-ig támogatott kupáért az a két, megyei/budapesti első osztályban, vagy alacsonyabb szintű bajnokságban szereplő csapat mérkőzhet meg az országos kupasorozat döntőjének előmérkőzéseként (az utóbbi években a női kupadöntő előmérkőzéseként), amely a Magyar Kupában, illetve a rendszerváltás előtti kiírásokban a Magyar Népköztársasági Kupában a legtovább jutott.

Az amatőr csapatok kupaküzdelmének közel hatvanéves történetében egyetlen egyszer fordult elő, hogy fővárosi, a Budapest-bajnokság első osztályában szereplő csapat nyerte el a serleget – 2002-ben, a Budapest Erőmű SE.

A Bp. Erőmű a Magyar Kupa 2001–2002-es kiírásában igazi „óriásölőnek” bizonyult. A tulajdonképpen ötödik osztályú csapat az élen zárta a Magyar Kupa budapesti selejtezőcsoportját, utána pedig 1–1-re végzett az NB III-as Törekvés otthonában, és ugyanilyen eredményt ért el hazai pályán az NB II-es (az akkori bajnoki rendszerben harmadosztályú) Budafok ellen. A következő találkozón a Budafoki úti pályán 3–1-re verte az NB II-es Kiskunhalas együttesét, majd egy harmadik NB II-es, a Kiskunfélegyháza elleni 3–0-s győzelem már a legjobb harminckettő közé jutást jelentette. A még nagyobb bravúr, a nyolcaddöntőbe jutás már nem sikerült, az Öhler

László által irányított gárda vereséget szenvedett Hajdúnánáson.

A Szabad Föld Kupa Győrben rendezett döntőjében az 1500 fős Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei falu, Nagyvarsány csapatával találkozott az Erőmű. A

A Bp. Erőmű esélyesebbnek számított a 2002-es döntőben, de a lelkes Nagyvarsány SE alaposan megnehezítette a fővárosiak dolgát (Fotók: ifj. Thaly Zoltán)

gólgazdag mérkőzést a budapestiek kezdték jobban, mégis a Nagyvarsány SE került előnybe a 11. percben, sőt a 27. percben, Orosz Csaba gólja után, már 2-0-ra vezetett. Az Erőmű nagy hajrába kezdett és az első féldió végén Galántai Zsolt két találatával egyenlíteni tudott. A második féldióben kidomborodott, hogy a budapesti csapat képzetesebb játékosokból áll, Szőke

László révén vezetést is szerzett, sőt a 61. percben az első nagyvarsányi gólt is lövő Szervánszki Csaba kiállítására után még emberelőnybe is került. A beregiek azonban összeszorított fogakkal küzdöttek és a 63. percben Kerekes Mihály egyenlíteni tudott.

A trófea sorsáról tizenegyespárbaj döntött, ebben a Bp. Erőmű játékosainak lába remegett meg kevésbé. A fővárosiak közül mind a négy rúgó, Haffner, Galántai, Gosztonyi és Laborcz, a nagyvarsányi csapatból viszont csak Orosz és

Tóth lőtte a labdát a kapuba – ezzel a sorozat történetében egyetlen alkalomként, Budapestre került a Szabad Föld Kupa!

A BUDAPEST ERŐMŰ SE 2002-ES, A SZABAD FÖLD KUPÁT MEGNYERŐ KERETE:
Szadra László – Bazsánt József, Bávik Zoltán, Bernáth Zsolt, Dudás János, Fehér Zoltán, Galántai Zsolt, Gosztonyi József, Haffner Tamás, Laborcz Tamás, Nemes Nimród, Ottlik Ádám, Szabó Tibor, Szőke László, Szűcs László. Edző: Öhler László.

MLSZ Budapesti Igazgatóság néven a BLSZ

2011. január 1-től az MLSZ közgyűlés határozatának értelmében a megyei és a budapesti szövetség jogi önállósága megszűnt és az MLSZ igazgatóságaként folytatták a munkát. A Budapesti Labdarúgó Szövetség hivatalos elnevezésében MLSZ Budapesti Igazgatósága lett, de a futball közbeszédében, továbbra is „blasz” maradt.

2011. január 1-től, új feladatkör a „budapesti igazgató” váltotta fel az addigi főtitkári beosztást. A feladatra valamennyi megyében és Budapesten is pályázatot írt ki az MLSZ. Hét fővárosi jelentkező közül az addigi főtitkár Lovász Tamás István nyerte el a megbízatást, aki azóta is folyamatosan betölti ezt a vezetői feladatkört.

A megyei/budapesti elnökségek hatásköre is alapjaiban megváltozott. Az addigi irányító testületből, „Társadalmi” testületekké alakultak át. Elsősorban javaslattevő és véleményező hatáskörrel. A korábbi BLSZ elnökség mandátumát 2011. június 30-ig meghosszabbította az MLSZ elnöksége. Elnök: Török Károly. Alelnök: Esterházy György. Tagok: Bodoki József, Czákó Tibor, Gundel Takács Gábor, Kiss László, Nagy Mátyás, Szapor Gábor, Széles József. A mandátum lejártával a fővárosban nem került új társadalmi elnökség kinevezésre, így 2012 szeptemberéig nem működött ez a testület.

Az új Budapesti Társadalmi Elnökséget 2012. szeptember 1-vel nevezte ki az MLSZ elnöksége. Elnök: dr. Török Gábor, Alelnök Gundel Takács Gábor, Tagok: Bodoki József, dr. Borbély Zoltán, Gujdár Sándor, Horváth Ferenc, Szentkirályi Alexandra, Lipcsei Betta, Varga Mihály, Wolf László.

2015-ben Török Gábor bekerült az MLSZ elnökségének tagjai közé, és egyben az MLSZ Női bizottságának az elnöki feladatát is ellátta, így nem tudta tovább vállalni a Budapesti elnöki feladatot. Szentkirályi Alexandra főpolgármester-helyettes lett, így ő sem tudta vállalni a további megbízatást.

Az MLSZ Budapesti Igazgatóság Török Gábor vezette társadalmi elnöksége, 2012-ben

Az új elnök Gundel Takács Gábor lett, aki 2007-től tagja volt a BLSZ elnökségének. Az elnökség összetétele 2015–2019 között: Elnök: Gundel Takács Gábor, Alelnökök: dr. Borbély Zoltán, Wolf László. Tagok: Bodoki József, Esterházy György, Horváth Ferenc, Klementisz-Csi-

garmester-helyettes lett, így ő sem tudta vállalni a további megbízatást. Az új elnök Gundel Takács Gábor lett, aki 2007-től tagja volt a BLSZ elnökségének. Az elnökség összetétele 2015–2019 között: Elnök: Gundel Takács Gábor, Alelnökök: dr. Borbély Zoltán, Wolf László. Tagok: Bodoki József, Esterházy György, Horváth Ferenc, Klementisz-Csi-

kós Gábor, Lipcsei Betta, Somogyi Zsolt. 2020-ban az ötéves mandátum lejártá után Gundel Takács Gábor és Esterházy György nem vállalt a következő ciklusban szerepkört, így hét fővel folytatta az elnökség működését.

2011-ben, 95 éves története során – 1939 és 1951 után – harmadszor „vezítette el” hagyományos nevét a BLSZ. A hivatalos elnevezés, a jogi státusz változik, ahogyan a világ is körülöttünk, mert a változás a fejlődés, az előrelépés szükségszerű velejárója. A BLSZ rövidítés azonban olyan önálló fogalomná vált 95 év alatt, ami a benne lévő emberek elhivatottságát, a fővárosi labdarúgó közösség erejét és sajátos, egyedi világát tükrözi ma is és remélhetőleg még a következő évszázadban is.

Az MLSZ Budapesti Igazgatóságának felépítése 2021-ben

MLSZ BUDAPESTI TÁRSADALMI ELNÖKSÉG:

Elnök: Wolf László. **Alelnök:** dr. Borbély Zoltán. **Tagok:** Bodoki József, Horváth Ferenc, Klementisz-Csikós Gábor, Lipcsei Betta, Somogyi Zsolt.

Az igazgatóság hivatala:

Lovász Tamás István (igazgató), Balogh Csaba, Bánik Dániel, Bodnár Dániel, Dénes Dorottya, Dobó Balázs, Hajduk Magdolna, Keizinger Erik, Szőnyi Gábor, Szűcs Renáta.

Bizottságok:

Biztonági és Technikai Bizottság:

Elnök: Kázmér Tamás,
Tagok: Tóth Szabolcs, Szentiványi Balázs,
André Béla.

Fellebbviteli Bizottság:

Elnök: Dr. Matula Ferenc,
Alelnök: Dr. Szalai Viktor
Tagok: Dr. Cseh Katalin, Nagy Mátyás,
Esterházy György.

Játékvezetői Bizottság:

Elnök: Juhos Attila,
Tagok: Berényi Tamás, Koch György,
Ifj. Kovács Imre, Szóts Gergely.

Versenybizottság:

Elnök: Bodoki József,
Tagok: Pintér János, Mészáros László, Dr. Vásárhelyi Buda Gergely,
Budai Miklós, Dévényi Dusan, Benedek Péter, Antal Péter,
Spekner Szilárd.

Fegyelmi Bizottság:

Elnök: Dr. Polgár Péter
Alelnök: Medák Sándor, Dr. Szabó Gergely Balázs
Tagok: Kovács Imre, Bászler Géza, Muraközy
Lajos, Giba László, Ember Tibor.

Igazolási- és Vitarendezési Bizottság:

Elnök: Dr. Kukorelli András
Tagok: Dr. Gremesperger Gábor, Simon Gábor,
dr. Szirányi Olivér.

Öregfiúk, Old Boys, Veterán Versenybizottság:

Elnök: Czakó Tibor,
Tagok: Albert István, Bárány Gábor, Suscsák
János.

A Budapest elsőosztály bajnokai (1927–2021)

1926–1927: Budapesti SE
1927–1928: Testvériség SE
1928–1929: Törekvés SE
1929–1930: Törekvés SE
1930–1931: Törekvés SE
1931–1932: FTC amatőr
1932–1933: Törekvés SE
1933–1934: Elektromos MTE
1934–1935: Újpesti TE amatőr
1935–1936: Újpesti TE amatőr
1936–1937: Törekvés SE
1937–1938: Zuglói SE
1938–1939: Budapesti VSC, WMTK (Weisz-Manfréd TK, Csepel)
1949–1940: WMTK
1940–1941: Wekerletelepi SC
1941–1942: MAFC
1942–1943: Budafoki MTE
1943–1944: Zuglói Danuvia SE, BEAC (Budapesti Egyetemi AC), Budapesti MÁV Előre
1944–1945: félbeszakadt
1945–1946: Testvériség SE
1946–1947: Gázgyári MTE
1947–1948: Erzsébeti TC

1948–1949: Újlaki FC, Csepeli MTK II (Csepel Vasas II), FTC II (ÉDOSZ SE II), UTE II (Bp. Rendőr Egylet)
1949–1950: Zsolnay MSE, Fésűfonó, Lampart, 33 Ganz Villany (Vasas Ganzvillany)
1950 ősz: Előre MÁVAUT, Fonómunkás RTC, Törökőri Vasas, Óbudai Lombik
1951: Vasas Magyar Acél, Vasas Standard, Kőbányai Lokomotív, Vörös Lobogó Kistext, Szikra Kénsavgyár
1952: Előre Belsped, Óbudai Építők, Mátyásföldi Honvéd Iljusin SK, Pesterzsébeti Vasas, Vasas Kerámia
1953: Előre Belsped, Pénzügyőrök SE, Vasas Generátor, Bp. Spartacus, Vörös Lobogó Kistext
1954: Bp. Szállítók, Vasas Kábelgyár, Vasas Kismotor SK, Kinizsi Húsos, Vörös Lobogó Kistext
1955: Bp. Építők, Szikra Gázművek, Bástyai Városi Tanács SK, VL SorTex, VL Jacquard SK
1956: Vasas Láng-gépgyár SK, Dél-Budai Spartacus SC, Vasas MÁVAG, XX. ker. Bástyai, VM Vendéglátó

A Tüztoló Dózsa a 60-as években kétszer lett Budapest Bajnoka

1957–58: Kémsavgyári Hungária SC, Chinoin SC, Józsefvárosi Szállítók, Nagytétényi Kohász
1958–59: Budatétényi Mechanika SE, Testvériség SE, Józsefvárosi Szállítók, Vasas Generátor SC, Újlaki FC
1959–60: Kábelgyári SC, Gheorghiu-Dej Hajógyár, BRSC, Sashalmi Elektronikus SE, TFSE (Testnevelési Főiskola SE)
1960–61: Nagytétényi Kohász, Chinoin SC, Tűzoltó Dózsa, Olimposz Petőfi SK, Csillaghegyi MTE
1961–62: Fővárosi Autóbusz SK, Autótaxi MSC, Kerámia SK, Tehertaxi Szállítók, Statiztika Petőfi SC
1962–63: Magyar Acél SE, Tűzoltó Dózsa, Rákoscabai TK, Goldberger SE, BEAC
1963 (ősz): Gázművek, Testvériség SE, Lőrinci Fonó, Budapesti Vegyiművek, TFSE
1964: Gázművek, Kinizsi Sörgyár, Lőrinci Fonó, Budapesti Vegyiművek, Magyar Kábel
1965: Testvériség SE, Budapesti Postás SE, Vasas Dinamó SK, Kinizsi Húsos, Honvéd ETI
1966: Erdért, 1.sz. ÉPFU, MAFC, Honvéd Budai Nagy Antal SE
1967: Bp. Bányagépgyár SK, Vasas Dinamó SK, Vasas HTG
1968: Telefongyár SE, Középítők SE
1969: Csillaghegyi MTE, Törekvés SE
1970 (tavasz): Duna Cipőgyár, TFSE
1970–1971: Fővárosi Sütőipar, Április 4. Vasas SE
1971–1972: Magnezit Művek SE, Honvéd Budai Nagy Antal SE
1972–1973: MEDOSZ Erdért, Medicor Művek SC
1973–1974: Honvéd Nógrádi SE, Kőbányai Lombik
1974–1975: Fővárosi Sütőipar
1975–1976: Vasas Ikarus SK
1976–1977: Honvéd Köteles Jenő SE
1977–1978: Április 4. Vasas SE
1978–1979: Erzsébeti Spartacus MTK (ESMTK)

1979–1980: Soroksári VOSE
1980–1981: Soroksári VOSE
1981–1982: Bp. Vasas Izzó
1982–1983: Testnevelési Főiskola SE (TFSE)
1983–1984: III. Kerületi TTVE
1984–1985: Honvéd Köteles Jenő SE
1985–1986: Honvéd Osztapenko SE
1986–1987: Rákosmenti TK
1987–1988: Magyar Kábel
1988–1989: Malév SC
1990–1991: Kőbányai Sörgyár
1991–1992: Malév
1992–1993: Multi-Rocco
1993–1994: Elektromos SE
1994–1995: Malév SC
1995–1996: Dreher Sörgyár
1996–1997: Rákosszentmihályi AFC (RAFC)
1997–1998: Bp. Erőmű SE
1998–1999: Rákosmenti TK (RTK)
1999–2000: Törekvés Szent István SE
2000–2001: Budapesti TC
2001–2002: Láng SK
2002–2003: III. Kerületi TVE
2003–2004: Bp. Erőmű SE
2004–2005: Rákosmenti TK
2005–2006: Unione FC
2006–2007: Láng SK-Csepel
2007–2008: Csillaghegyi MTE 1904
2008–2009: Rákosmenti KSK (RKSK)
2009–2010: III. ker. TUE
2010–2011: Gázművek
2011–2012: RTK-Vasló
2012–2013: Ikarus BSE
2013–2014: III. Kerületi TVE
2014–2015: Pénzügyőr SE
2015–2016: ASR Gázgyár
2016–2017: THSE-Szabadkikötő
2017–2018: Rákospalotai Egyetértés AC (REAC)
2018–2019: Kelen SC
2019–2020: BVSC-Zugló –befejezetlen bajnokság
2020–2021: Kelen SC

A budapesti szövetség elnökei, főtitkárai

ELNÖKÖK

1926–1937	Dr. Zsarnóczay János	1990–1998	Martos Győző
1937–1939	Nádas Ödön	1998–2002	Dr. Lévy Tibor
1939	vitész Huszár Aladár Dr.	2002–2005	Fa Sándor
1939	Dr. Zsarnóczay János	2006	Kovács Attila
1939–1942	Barcsay János	2007–2011	Török Károly
1942–1945	Kulcsár Sándor	2011–2012	Nem volt elnök*
1945–1949	Nádas Ödön	2012–2016	Dr. Török Gábor
1950–1972	Kiss Hugó	2016–2020	Gundel Takács Gábor
1972–1985	Dr. Tímár György	2021–	Wolf László
1986–1989	Kakó Gyula		

FŐTITKÁROK

1926–1929	Lénárt Ernő	1945–1950	Gárdonyi Henrik
1929–1930	Kovács Leó	1950–1951	Hámori László
1930–1931	Nádas Ödön	1951–1959	Földesi Péter**
1931–1939	Lénárt Ernő	1959–1982	Góliás Róbert
1939	Barcsay János	1983–1988	Somogyi Mihály
1939	Dr. Kovács Endre	1988–1998	Vad István
1939–1940	Lengyel Károly	1998–2002	Nem volt főtitkár***
1940–1942	Nagy Zoltán	2002–2006	Vida Gábor
1942	Kulcsár Sándor	2006–2007	Maros Réka
1942–1945	Bottka György	2007–2011	Lovász Tamás István

IGAZGATÓ****

2011– Lovász Tamás István

Megjegyzések:

*: 2011.07.01.–2012.09.01. között nem töltötték be az elnöki posztot.

** : 1951–1956 között, mint a BTSH osztályvezetője látta el a főtitkári feladatokat

***: 1998–2002 között nem volt főtitkári funkció, ezen feladatokat Fa Sándor ügyvezető elnök látta el.

****: 2011-től a főtitkári funkciót, az igazgatói feladatkör váltotta fel

95 éves a BLSZ (1926–2021), az MLSZ Budapesti Igazgatóság kiadványa

Felelős kiadó: Lovász Tamás István MLSZ Budapesti Igazgató

Szerkesztette: Dénes András

Szöveg: Dénes András, Lovász Tamás István, Varga Ferenc

Borító: Szőnyi Gábor

BUDAPESTI
LABDARUGÓK
ALSZÖVETSÉGE

19 26